

ты нѣща. Склонни сме къмъ грѣхъ-тъ, и отъ дѣ-
тинство тичае подиръ него. Като нѣмаме въ
себе си никакво добро, въ каквѣ лошавинѣ
щѣхме да паднемъ, ако не ны задържаше
Богъ? Нашъ-тъ пѣтъ отъ люлкѣ-тъ до гробъ-
тъ клони къмъ ада; и отъ себе си нѣмаме
силѣ, нито склонность да ся върнемъ при Бо-
га. Человѣци-ти прочее естествено сѣ въ
страшно, нечестиво и изгубено състояние.

5) Това растльнно естество трѣбува да
ся измъни съ силѣ-тъ на Святаго Духа,
или ако не, ще погинемъ вѣчно.

6) Ние прочее трѣбува да плачемъ предъ
Бога за естествено-то растльнѣ на сърд-
це-то си и за грѣхове-ты си, — да испо-
вѣдаме предъ Него нечистотѣ-тъ си, — и
да ся молимъ за да ся подновѣтъ сърдца-
та ни отъ Святаго Духа, и да ся про-
стѣтъ грѣхове-ты ни чрезъ Иисуса Хри-
ста.

7) Всичкий-тъ свѣтъ лежи въ грѣхѣ, и
ѣ подчиненъ на гнѣвъ-тъ Божій. Какъ трѣ-
бува да ся трудимъ за да приведемъ свѣтъ-
тъ въ познаніе-то на спасителный-тъ пѣтъ?
Какъ трѣбува да ся молимъ Богу да распрѣ-
сне Евангеліе-то по всички-тъ свѣтъ, и да
направи да ся нахожда то въ рѣцѣ-тъ на
всякой изгубенъ сынъ Адамовъ.

8) Нека успѣшатъ родители-ти най пове-
че, че “родено-то отъ плоть, плоть е;”,
че благодать-та не ся нахожда естествено,
но в даръ Божій, и нека не престануватъ да